

[Melchior]

skrænket ytringsfrihed og uindskrænket strejkeret. Det bliver en lille smule vanskeligt i det øjeblik, de, der skal formidle, at ytringerne frit kan nå frem til dem, der skal høre ytringerne, er i strejke. Begge dele er ikke mere samtidig opnåeligt. Det svarer omtrent til, at partiet ville foreslå, at tungedans skal indføres som obligat fag i efterundervisningen, men det vil vi nok også snart få et høre fra det parti.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ligestilling mellem kønne vedrørende investeringsfonde [af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 147. Fremsat 10/1 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Det er jo et forslag med en meget pompøs titel: forslag til lov om ligestilling mellem kønne vedrørende investeringsfonde. Det er også et ganske sjovt hjørne at vælge for at nærme sig problemerne om den skattemæssige ligestilling. Når vi tænker på, at der er så mange andre områder, hvor vi kunne ønske en rimelig særbeskatning ægtefællerne imellem, er det et sjovt hjørne, man har taget fat på i fremskridtspartiet, og det er med til at belyse, at det måske ikke er proportionerne i lovforslagene, der er det mest afgørende, når man skal overveje, om man nu skal frem-

komme med forslag af den art, eller man ikke skal gøre det. Socialdemokraterne er to gange fremkommet med et forslag, som mere generelt vil løse den skattemæssige problematik ægtefællerne imellem, men de har ikke kunnet vinde flertal i folketinget. Vi foretrækker at starte fra oven og ikke sådan lidt tilfældigt ovre i det ene hjørne med en så pompøs titel, som man har gjort her. Men titlen skal måske veje det andet op.

Forslaget går ud på to ting. For det første drejer det sig om den skattemæssige stilling i det år, hvor henlæggelsen til investeringsfonden skal foretages, og her skal ægtefællerne frit kunne vælge, om fradraget i den skattepligtige indkomst skal ske hos manden eller hos hustruen. Den anden ændring vedrører det år, hvor henlæggelsen anvendes til investering. Her skal ægtefællerne frit kunne vælge, om anvendelsen til investering skal ske i den ene eller den anden ægtefælles erhvervsvirksomhed.

Med hensyn til det første forslag kan jeg sige, at regeringen under ingen omstændigheder vil gå med til, at ægtefællerne frit skal kunne lægge fradraget hos den af ægtefællerne, som de ønsker. I så fald vil de selvfølgelig lægge fradraget dér, hvor det er mest fordelagtigt. En sådan ordning vil udhule den særbeskatningsordning med hensyn til overskud af en gift persons erhvervsvirksomhed, som vi i princippet nu har i kildeskatteloven. Gennem den frie ret til fradragsfordeling kan man i praksis let komme til at nærme sig noget, der kan minde om en splittingordning for ægtefæller med hensyn til beskatning af overskud af erhvervsvirksomhed, og vi har tidligere ikke kunnet og kan stadig ikke gå med til gennemførelse af noget sådant.

Med hensyn til det andet forslag, om en fri fordeling af anvendelsen af henlæggelserne, vil jeg gerne sige, at også dette punkt er i strid med lovens særbeskatningsprincip, men jeg vil dog på dette punkt delvis medgive forslagsstillerne, at det kunne blive aktuelt med en bestemmelse i denne retning, såfremt den regel, vi nu har om medhjælpende hustruer i kildeskattelovens § 37 A, skulle blive ændret til en regel om medhjælpende ægtefælle, således som det er et af elementerne i et forslag fra det radikale venstre. Forslaget fra det radikale venstre er et rimeligt udgangspunkt for en drøftelse af disse problemer. Det sagde jeg under første behandlin-